

תימא הֲא בְּסִטְרָא דָאָבוֹי מֵישָׁרָאֵל קָא אַתִּיא, אַמְּאֵי
יַקְבֵּל עַלְיהָ רוח מסאבא.

תא חזי, דהא בקדמיתה אסתאב אָבוֹי בשעתא
האתדק ביהיא אפתטא דאייה מסאבא, וכיון דאָבָא
אייהו אָסְתָּאָב ביהיא אפתטא דאייה מסאבא, כל שפנ
דאָיָהו ברא דאתיליד מינֶה יַקְבֵּל עַלְיהָ רוח מסאבא. ולא
עוד אלא דעבר על אוֹרְיִיתָא דכתיב, (שמות ל) פ' לא
תשתחוה לאל אחר, כי יי' קָנָא שָׁמוֹ בְּגִין דְקַנִּי עַל הָאֵי
ברית קדישא.

אמר רבי אלעזר תא חזי דהא אָתָמָר דכיוון דידע
אברהם אבינו חכמתא בעא לאתפרשא מכל שאר
עמין ולא לאתדקא בהו, ובגין כה כתיב ואשביעך ב'י
אלקי השמים ואלקוי הארץ אשר לא תקח אשה לבני
מבנות הכנעני וגוי, מבנות הכנען ודי, (מ"א) רוז איהו
כמא דאת אמר (מלאכי ב) ובעל בת אל נבר. אשר אנכי
יושב בקרבו. אנכי דִיְקָא כתיב הכא אשר אנכי, וכ כתיב
התרם (ישעה מדר אנכי עשתי ארץ. וכל דא בגין דלא לאסתאבא בהו).

תא חזי, האי מאן דاعיל האי ברית קדישא ביהיא
אפתטא דשאָר עמין עובדי עבודה כוכבים ומזלות,
גרים לאסתאבא אחר אחרא. ועל דא כתיב (משליל) תחת
שלש רגזה ארץ וגוי. ואף על גב דאומרי לייה בהאי

ברית, לא אָבְטָח בֵּיה אֶבְרָהָם עַד דָצֵלִי צְלוֹתִיה קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא וַאֲמֵר יְיָ אֱלֹקִי הַשְׁמִים וְגוּ, הָוָא יְשַׁלַּח מַלְאָכוֹ, וְדָא מַלְאָה הַבְּרִית, בְּגִין דִּיתְגַּטֵּר הָאֵ בְּרִית וְלֹא יִסְתַּאַב בֵּין אִינּוֹן עַמְּנִין:

רַק אַת בְּנִי לֹא תִשְׁבֶּשׁ שְׁמָה. מַאי טֻמָּא, בְּגִין דִּידֻע אֶבְרָהָם דָהָא בְּכָלָהוּ לֹא הוּה מִן דָאשְׁתָמֹודָע לֵיהּ לְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא בָּר אִיהוּ בְּלַחְדוֹי, וְלֹא בְּעָא דְלָהָוּ מִדּוֹרִיה דִּיצָּחָק בִּינְיִיחְוּ, אַלְאָ דִּיהָא מִדּוֹרִיה עַמְּיהָ, וַיַּצְחַק יוֹלִיף מִגִּיה תְּדִיר אַרְחוֹי דְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, וְלֹא יִסְטֵי לִימְנָא וְלִשְׁמָאלָא. וּעַל דָא לֹא בְּעָא אֶבְרָהָם דְלַתְוִי מִדּוֹרִיה דִּיצָּחָק תְּמַן.

אמֵר רַבִּי יִסָּא וְדָא זִכְוּתִיה דֶּאָבָרָהָם אַעֲרָע קְמִיה דְהָוָא עַבְדָּא, דְהָוָא יוֹמָא נְפָק, וְהָוָא יוֹמָא מְטָא לְעִנָּא דְמִיאָ, דְכִתְבָּא וְאָבָא הַיּוֹם אֶל הַעַזְוָן. וְהָא אָוְקָמוֹה.

רַבִּי אַלְעָזָר פָּתָח וַאֲמֵר, (תהלים קיט) גָּל עִינִי וְאַבִּיטה גְּפָלָות מִתּוֹרָתָה. כַּמָּה אִינּוֹן בְּנִי נְשָׂא טְפֵשָׁין דָלָא יְדַעַּין וְלֹא מִסְתְּבָלִין לְאַשְׁתְּדָלָא בְּאֹרְיִיתָא, בְּגִין דָאֹרְיִיתָא כָּל חַיִן וְכָל חַיּוֹ וְכָל טֹב בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאתִי. (הָוָא חַיּוֹ רְעַלְמָא דִין וְרְעַלְמָא דָאתִי אִיהוּ) (נ"א הָוָא חַיּוֹ דְעַלְמָא דָאתִי אִיהוּ חַיּוֹ בְּעַלְמָא דִין). חַיּוֹ אִינּוֹן בְּעַלְמָא דִין דִּיזְכּוֹן

ליומין שלמין בהאי עלמא כמא דעת אמר, (שמות כג) את מספר ימיך אמלא. וליוםין אריכין בעלמא דעת. בגין דאינון חיין שלמין, אינון חיין דחידו, חי בלא עציבו, חיין דאינון חיין. חירו בעלמא דין חIRO דכל מאן דاشתדל באורייתא לא יכליין לשלטהה עליי כל עמיין בעלמא.

ואי תימא אינון בגין שמד. גורה היא מלעילא בגון רביע עקיבא וחברוי, וכך סליק במחשבה. חירו דמלאך המות דלא יכול לשולטהה עליי, והכי הוא ודאי Dai אדם הוה אתקבק באילנא דחידי דאייהו אורייתא, לא גרים מותא ליה ולכל עלמא. ובגין פה פה יה קודשא בריך הוא אורייתא ליישראל מה כתיב בה חרות על הלוחות והא אוקמה. ואלמלא אינון לא חטו ושבקו אילנא דחידי, לא גרמו מותא לעלמא כמלךדים. וקדשא בריך הפה אמר (תהלים פט) אני אמרתי אליהם אתם ובני עליון כלכם. חבלتون גריםיכzon אכן כאדם תמותון וגוו. ועל דא כל מאן דاشתדל באורייתא לא יכול לשולטהה עליי ההוא חייא בישא דחשיך עלמא. אמר רבי ייסא כי וכי משה אמר מית, Dai וכי ביוון דלא חב לא ימות (ואמאי ימות). אמר ליה ודאי מית, אבל לא שלטה ביה קאמרין, אלא לא מית על ידיו.

וְלֹא אָסַת אֶבְכַּח בֵּיתִי, וְלֹא מֵית (ד"ג קלב נ"א) **וְקַדְמֵי אֶלְאָ אֲתַדְבַּק
בְּשִׁכְנַתָּא וְאַזְיל לְחַיִּי עַלְמָא.**

זהאי חי אקררי, כמה דאוקימנא דכתיב (שמואל בכג) ובניהם
בן יהודע בן איש חי וגוי. ועל דא כל מאן
דאשטל באורייתא חירו אית ליה מפלא בעלמא דין
משעבודא דשאר עמיין עובדי עבודה כוכבים ומזרות.
HIRO בעלמא דאתי בגין דלא יתבעון מגיה דינא בההוא
עלמא כלל.

טא חזיא, באורייתא כמה רזין עלאין סתימין אית בה,
בגין כך כתיב, (משל ג) יקרה היא מפנינים. כמה
גביעין טמירין אית בה, ועל דא כד אסתכל דוד ברוחא
דҳכמתא וידע כמה פלייאן נפקין מאורייתא
פתח ואמר, (תהלים קיט) גל עיני ואביטה נפלאות
מתורתך. טא חזיא, ויהי הוא טרם אלה לדבר והגה
רבקה יוצאת. יוצאת, באה מבעי ליה, Mai יוצאת.
דקונדשא בריך הוא אפיק לה מכל אינון בגין מטה דכלתו
חייבין, והיא יוצאת מכל לא דלהון. ותרד העינה כתיב
בה"א, רוז איהו דערעת תמן בירא דMRIIM, ובגין כך
כתיב העינה בה"א וסליקו לה מיא.

דבר אחר והגה רבקה יוצאת כמה דכתיב יוצאות
לשאוב מים, אמרاي יוצאות ולא הולכות ולא

באות. אלא בגין דטמירין הוּא כל יומא ובהיא שעתא נפקין לשאבא מיא, וסימנא נקייט בידיה. תא חזי, כד מטא עבדא לחזן ואשפה לה לרבקה לעת ערבות היה עידן צלotta דמנחה. בהיא שעתא דטמא יצחק לצלאה צלotta דמנחה, בהיא שעתא מטא עבדא לגבה דרבקה. ובהיא שעתא דטמא יצחק לצלotta דמנחה כמלך דמיון מטא רבקה לגיביה. לאשתכחא כלל באטריה דאטטריך כדקא יאות, וככל מטא ברוז דחכמתא, ועל דא אתה ההוא עבדא לבאר המים רוז דכתיב (שיר השירים ז) מעין גבים באר מים חיים ובזולים מן לבנון, ואוקימנא, וככל רוז איהו.

רבי שמעון היהatti לטבריה והוה עמיה רבי אבא. אמר רבי שמעון לרבי אבא גזיל, דהא אנן חמינן דבר בש חד ימטי השטה לגבע ומליין חדתין בפורמיה ואיבונן מלין דאוריתא. אמר רבי אבא הא ידענא דבכל אחר דמר אזיל, קודשא בריך הוא משדר ליה מלאכין טסין בגדיין לאשתעשות בא.

עד דהו אזיל, סליק רבי שמעון עינוי, וחמא בר בש דתוה רheit ואזיל. יתרו רבי שמעון ורבי אבא. כד מטא גביהו, אמר ליה רבי שמעון מאן אנת. אמר ליה יודאי אני ומקפטקי קאתינה ואני אזילנא אטיטריה

דבר יוחאי דאתמנון חבריא במלין ידיין ושדרוני גביה.
אמר ליה אםא ברוי. אמר ליה אנת בר יוחאי. אמר ליה
אנא בר יוחאי.

אמר ליה הא אוקימנא דלא יפסיק בר נש בצלותיה
בינייה לבין כותלא כמה דכתיב, (ישעה לה) ויסב
חווקיהו פניו אל הקיר וגוו. ומאן דצלי אסיר למעבר
ארבע אמות סמיך ליה, ואוקמיה להני ארבע אמות לכל
ستر בר לקמיה. ואוקמיה דלא יצלי בר נש אחורי רבייה
וכו' ואתמנון בכל הגי מיל'.

פתח ואמר, (תהלים לט) שמעה תפلت לי ושותי האזינה
אל דמעתי אל תחרש. מי טעמא שמעה ולא
שמע, באתר חד כתיב שמע יי' וחגבי וגוו, ובאתר אחר
שמעה. אלא בכל אתר לזמנין שמע לדכורה ולזמןין
שמעה לנוקבא. שמעה כמה דעת אמר, (תהלים יז) שמע
יי' צדק וגוו. שמע כמה דעת אמר, (תהלים לו) שמע יי'
וחגבי. (משל א) שמע בני. (דברים כז) הסכת ושמע.

והכא שמעה תפلت לי, בגין דהאי (דאיה) דראא
דמקבלא כל צלותין דעלמא. זהא תנין דעבדא
מפנייה עטרה ושוי לה ברישא מצדק חי עולם
דכתיב, (משל י) ברכות לראש צדק, ועל דא שמעה
תפלתי יי'.

שָׁמַעַה תִּפְלֹתִי יְיָ דָא צְלוֹתָא דִי בְּלֵחֶשׁ. וּשְׂעוּתִי הָאָזִינָה
 דָא צְלוֹתָא דָאָרִים בָּר בְּשׁ קָלִיה בְּעַקְתִּיה כְּמָא
 דָאָת אָמֵר, (שמות ב) וַתַּעֲלֵ שׂוּעַתָּם אֶל הָאֱלֹהִים. וּמָהוּ
 שׂוּעַתָּם, אֶלָּא דְבָצְלוֹתִיה אָרִים קָלִיה וּזְקִיף עִינָיו לְעַילָא
 כְּמָא דָאָת אָמֵר, (ישעיה ב) וְשׂוֹעֵ אֶל הַהָר. וְצְלוֹתָא דָא (ד'
 קלב ע"ב) מַתָּבר תְּרֵעַין וְדִפְיק (ס"א וְדִחֵיק) לוֹן לְאַעַלָא
 צְלוֹתִיה. אֶל דְמַעַתִּי אֶל תְּחִרְשׁ דָא, אַעַיל קְמִי מַלְכָא
 וְלִית תְּרֵעָא דְקָאִים קְמִיה, וְלַעֲולָם לֹא אַהֲדָרוּ דְמַעַיִן
 בְּרִיקְנִיא.

תו הָא כְּתִיב הָכָא תִּלְתָּ דְרָגֵין, תִּפְלָה. שׂוּעָה. דְמַעַה.
 לְקַבֵּיל אַלְיַין תִּלְתָּ אַחֲרָגֵין. כִּי גַּר אָנְכִי עַמְּךָ. לְבָתָר
 תּוֹשֵׁב. לְבָתָר כָּל אֲבוֹתִי עַקְרָא דְעַלְמָא.

תָא חִזֵּי, צְלוֹתָא דָבָר בְּשׁ מַעֲומֵד, בְּגַיִן דְתִרְיִ צְלוֹתָא
 בְּגִנְהוּ חַד מַיּוֹשֵׁב וְחַד מַעֲומֵד, וְאַיְנוֹן חַד לְקַבֵּיל
 תְּרֵין דְרָגֵין תִּפְלָה שֶׁל יָד וְתִפְלָה שֶׁל רָאשׁ. לְגַבֵּי יוֹם
 וּלִילָה וּכְלָא חַד. אָוֹף הָכָא תִּפְלָה מַיּוֹשֵׁב לְגַבֵּי תִּפְלָה שֶׁל
 יָד, לְאַתְקִין לְהָכָה (ד"א כְּמַאוֹן) דְאַתְקִין לְכָלה וּקְשִׁיט
 לְהָכָה לְאַעַלָא לְחוֹפֶה, הָכִי נָמִי מַקְשְׁטִין לְהָכָה בְּרוֹזָא
 דְרַתִּיכָה וּמִשְׁרִיךְיָה, יֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאַשְׁר מִשְׁרָתִיו
 וְהָאָופְגִים וְחִיוֹת הַקְדֵשׁ וּכְיוֹן.

וְעַל דָא צְלוֹתָא מַיּוֹשֵׁב, כִּיּוֹן דְעַאלָת לְגַבֵּי מַלְכָא

עַלְאָה וְאֵינוֹ אֲתִי לְקַבֵּל אֶלָּה, כִּדְין אָנוּ קִיִּמִין קִמֵּי
מַלְפָא עַלְאָה, דָּהָא כִּדְין (דרגן) דְכֻורָא אֲתָחֶבֶר בְּנוֹקָבָא,
וּבְגִין כֵּה לֹא יִפְסִיק בֵּין גָּאוֹלָה לְתִפְלָה (וגואולָה (שםות קנו א'),
וְתִפְלָה תְּרִין דְרָגֵין אִינּוֹן, רְזָא דְצִדְקָה וְצִדְקָה יוֹסֵף וְרוּחַל').

וּבְגִין דָבָר נִשְׁתַּחַווּ קִאים קִמֵּי מַלְפָא עַלְאָה נִטְלָה אֶרְבָּע
אִמוֹת לְצִלּוֹתֵיהֶן וְאוּקְמוֹת דְבָשִׂיעָרָא (ד"א
בְשִׂיעָרָא) דְסֹוֹרְטָא דְיוֹצֵר כֵּלָא. וּכְלָל מַה דָּאַתִּי בְסֶטֶרָא
דְדֻכְורָא בְעֵי לֵיה לְאִגְנִישׁ לְמִיקְםָ בְקִיּוּמָה וְאוֹזְדָקָה (ס"א
וְוֹזְדָקָה). בְגִוְונָא דָא כֵד אֵינוֹ פִּרְעָה, פִּרְעָה בְּבָרוּךְ, וְכֵד
אֵינוֹ זָקִיף, זָקִיף בְּשֵׁם, בְגִין לְאַחֲזָה שְׁבָחָא דְדֻכְורָא עַל
נוֹקָבָא.

וְתָא חֹזֵי דָהָא אוּקְמוֹת לֹא יָצַלְיָ בְּרָ נִשְׁתַּחַווּ אַחֲרֵי רְבִיבָה
וְאַתָּמָר בְּמַה דְכַתְּבָ, (דברים י) אַת יי אַלְקִיךְ תִּירָא.
אַת לְאַכְלָלָא דְבָעֵי לְמִדְחָל מִרְבִּיבָה בְמָוֶרֶא דְשִׁכְנָתָא,
וְדַחְילָוּ דְתַלְמִיד, רְבִיבָה אֵינוֹ. בְגִין כֵּה בְשֻׁעַתָּא דְצִלּוֹתָא
לֹא יְשַׁוֵּי הַהְפָא מָוֶרֶא לְקִמָּה, (ד"א ל"ג לְצִלּוֹתָא) אֶלָּא מָוֶרֶא
דְקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא בְלַחְוֹדוֹי וְלֹא מָוֶרֶא אַחֲרָא.

וְתָא חֹזֵי צִלּוֹתָא דְמִנְחָה אַתְקִין לֵיה יִצְחָק. וְדָאי בְּמַה
דְאַתְקִין אַבְרָהָם צִלּוֹתָא דְצִפְרָא לְקַבֵּל הָוָא דְרָגָא
דְאַתְדַבֵּק בְּיַה. וּבֶן (ד"א כ"ה) יִצְחָק אַתְקִין צִלּוֹתָא דְמִנְחָה
לְקַבֵּל הָוָא דְרָגָא דְאַתְדַבֵּק בְּיַה. וְעַל דָא צִלּוֹתָא דְמִנְחָה
מִכִּי נְטִי שְׁמֵשָׁא לְנִחְתָּא בְדָרְגוֹי לְסֶטֶר מַעֲרָב.

זהא עד לא נטה שמשה לצד מערב אקרוי יומ מצפרא עד ההוא זמנא דכתיב, (תהלים כב) חסד אל כל היום. ואיל תימא עד חשבה, תא חזוי, דכתיב (ירמיה ו) אווי נא לנו כי פנה היום כי יגטו צללי ערבות. כי פנה היום לקבל צלotta דצפרא דכתיב חסד אל כל היום, זהא כדיין שמשה איהו לסתור מזורה, כיון דעתה שמשה ונחתה לשטר מערב, הא כדיין איהו זמן צלotta דמנחה וכבר פנה היום ואותו צללי ערבות ואתער דיןא קשיא בעולם. פנה היום דאייהו דרגא דחס"ד, ונתנו צללי ערבות דיינון דרגא דיןא קשיא, וכדיין אתחרב ב' מקדשא ואתוקד היכלא. ועל דא תנין דיהא בר נש זהיר בצלotta דמנחה דאייהו זמנא דיןא קשיא שרייא בעולם. יעקב אתקין צלotta דערבית זהא איהו אתקין לה ווון לה בכל מה דאצטרא, ודאי ואיזו אתקין לה", ויה"א אתונת מן ואיזו דלית לה נהורא مجرמה כלל.

ובגין כך תפלה ערבית רשות זהא אתכלילת בצלotta דיוםא בגין לאתגרה, והשתא לאו זמנא איהו. ואוקימנא לה זהא לא אתגלייה נהורא דיממא דיינהיר לה, ואיהי שלטא בחשוכא עד זמנא דפלגות ליליא דاشתעشا קוידשא בריך הוא עם צדיקיא בגנטא דעדן, וכדיין איהו זמנא לאשתעsha בר נש (ס"א ולמלע) באורייתא כמה דאתמר.

תא חזוי, קוד אתה ואמר אלין תלת זמגין דצלותי
הכתיב, (תהלים טה) ערבות ובקר וצחרים הא תلتא,
וайיה לא צלי אלא תרי מביהו, כתיב אשיכחה ואהמה,
ולא יתר. דא לצלותא דצפרא ודא לצלותא דמנחה,
בגין כך אשיכחה ואהמה דייקא. בצפרא דאייה שעתא
דחסד סגי ליה בחסד באשיכחה, ובמנחה דהוא שעתא
דריגנא קשייא בעי המיה וbegin כך ואהמה. ولבר פד
אתפליג ליליא הויה קם בשירין ותושבון כדקה (דף קלג ע"א)
יאות כתיב, (תהלים ס"ב) ובלילה שירה עמי וזה אתרם.
קם רבוי שמעון ואזלו. אזל הוא בר נש בהדייה עד
טבריה. עד דהוא אゾלו, אמר רבוי שמעון תא חזוי,
תפלות בנגד תמיין תקנום רבנן דאנשי בנסת הגדולה,
begin דאשכחן תרי כתיב, (במדבר כח) את הכבש אחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין העربים.
וainsון מתקרבין בהגי תרי זמגין דיום איבונן זמגין
לצלותא.

אמר ההוא גברא הא בקדמיתא אבות תקנום להני
צלותי, ומה דאתקינו אברהם ויצחק הוא עקרה,
ומה דאתקין יעקב דאייה שבוח דאבחן אמא יה
רשوت ולא עקרה בהגי.

אמר רבוי שמעון הוא (רכט ב) אתרם. אבל תא חזוי, הגי

תְּרֵי זָמָנִי דָּתְרִי צְלֹותִי לֹא אִנוּן אֶלָּא לְחֶבְרָא לְיעַקְבָּ
בְּעַדְבִּיהָ, כִּיּוֹן דָּאתְחֶבְרוֹ דָּא בְּדָא אָנוּן לֹא צְרִיכִין יִתְיר,
דָּכִיּוֹן דָּאתְהִיבָּת אֲתָתָא בֵּין תְּרֵין דְּרוֹעִין וְאֲתְחֶבְרָת
בְּגֻפָּא לֹא אֲצְטָרִיךְ יִתְיר, וְעַל דָּא אָנוּן בְּעִינָן לְאֲתְעָרָא
תְּרֵין דְּרוֹעִין בְּגַיּוֹן דָּאתְהִיבָּת בְּגַיּוֹה, כִּיּוֹן דָּאִיהִ
בְּגַיּוֹה, גּוֹפָא וְאֲתָתָא מְלִיְיחָו בְּלִחְישׁוֹ דָלָא לְאַדְכָרָא.
וּבָגִין בָּךְ יַעֲקֹב מִשְׁמָשׁ בְּמָרוּם תְּגִינָן. מַאי בְּמָרוּם כִּמה
דָּאת אָמֵר, (תְּהִלִּים טט) וְאַתָּה מָרוּם לְעוֹלָם ייְ. וּכְלָא
אִיהִ רֹזָא לִיְדַעַי מִדִּין. אָתוּ רַבִּי אָבָא וְהַהוּא יִוְדָאֵ
וּנְשָׁקוּ יְדוֹי. אָמֵר רַבִּי אָבָא עַד יוֹמָא דֵין לֹא קָאִימָנָא
בְּמַלְהָ דָא בְּרַ הַשְׁתָּא. זְפָא חֹלְקִי דְּזָכִינָא לְמִשְׁמָעָ לִיהְ:
וּבְבִיאָה יִצְחָק הַאֲהָלָה שָׂרָה אָמוֹ. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי הָאִ
קָרָא קְשִׁיאָ. הַאֲהָלָה. לְאַהֲלָ שָׂרָה אָמוֹ מְבָעֵי
לִיהְ, מַאי הַאֲהָלָה. דָּאתְדָרָת תְּמַן שְׁכִינָתָא, בָּגִין דְּכָל
זָמָנָא דְשָׂרָה קִיְמָא בְּעַלְמָא שְׁכִינָתָא לֹא אָעֵדִי מִינָה,
וּשְׁרָגָא הוּא דְלִיקָת מַעֲרָב שְׁבָת לְעַרְבָ שְׁבָת וְהָוָה נְהִיר
כָּל אִנוּן יוֹמִי דְשְׁבָתָא, בְּתַר דְמִיתָת, כְּבַתָּה הַהִיא
שְׁרָגָא. כִּיּוֹן דָּאתְ רַבְּקָה אֲהָדָרָת שְׁכִינָתָא וּשְׁרָגָא
אֲדָלִיקָת. שָׂרָה אָמוֹ, דְדָמִיא לְשָׂרָה בְּכָל עוֹבְדָהָא.
רַבִּי יְהֹוָה אָמֵר כִּמה דְדִיוּקָנִיהָ דִיַּצְחָק הוּא דְדִיוּקָנִיהָ

ד'ابرָהָם, וְכֹל מֵאַנְךָ חִמְיִ לִיצָחָק אָמַר דָא אֶבְרָהָם, וּוְדָאי אֶבְרָהָם הַוְלִיד אַת יִצְחָק, הֲכִי בְמֵי רַבְקָה דִיּוֹקְבָּה מִמְשָׁ הָוֹת דִיּוֹקְבָּא דִשְׂרָה, וּבְגַין כַּד שָׂרָה אָמוֹ וְדָאי.

אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר בְּכָלָא הֲכִי הוּא, אָבֵל תָא חַווִי, רַזָא אַיְהוּ דָאָפָעַל גַב דִשְׂרָה מִיתָת, דִיּוֹקְבָּה לֹא אָעֵדִי מִן בִּיתָת, וְלֹא אַתְחֹזֵי תִמְןָ מִיּוֹמָא דִמִיתָת עַד דָאתָת רַבְקָה, כִיּוֹן דַעֲאַלְתָ רַבְקָה אַתְחֹזְיָאָת דִיּוֹקְבָּא דִשְׂרָה, דְכְתִיב וּבִבְיאָה יִצְחָק הַאֲהָלָה וְגוּ מִיד שָׂרָה אָמוֹ אַתְחֹזְיָאָת תִמְןָ, וְלֹא הוּה חִמְיִ לְהָ בָר יִצְחָק בְלַחֲזֹדוֹי כַד אֲעֵיל תִמְןָ, וְעַל דָא וּבְחָם יִצְחָק אַחֲרִי אָמוֹ (ס"א מַאי אַחֲרִי אָמוֹ, אַחֲרִי) דָאָמוֹ אַתְחֹזְיָאָת וְאוֹזְמָנָא בְבִיתָת, וְעַל דָא לֹא בְתִיב אַחֲרִי מִיתָת אָמוֹ, אֶלָא אַחֲרִי אָמוֹ.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר מַאי שְׁנָא דְכְתִיב בֵיה בַיִצְחָק וַיַּקְחֵ אֶת רַבְקָה וַתָּהֵי לוֹ לְאַשָּׁה וַיַּאֲהַבָּהּ. כִיּוֹן דָאָמַר וַתָּהֵי לוֹ לְאַשָּׁה לֹא יַדְעַגָּא דְהֹוָא רְחִים לְהָ, דָהָא כָל בְּנֵי עַלְמָא רְחִמִי לְבָשִׁיָּהוּ. מַאי שְׁנָא בַיִצְחָק דְכְתִיב בֵיה וַיַּאֲהַבָּהּ. אֶלָא וְדָאי אַתְעַרוֹתָא דְרְחִימָיו דְדַכְוָרָא לְגַבִּי אַתְתָא לֹא אַיְהוּ אֶלָא שְׁמַאָלָא דְכְתִיב, (שיר השירים ב) שְׁמַאָלָו תַחַת לְרָאשִׁי. וְחַשְׁךְ וְלִילָה בְחַד אִינְנוּן, וְשְׁמַאָלָא אַתְעַרְךָ רְחִימָיו תַדִּיר לְגַבִּי נַוְקָבָא וְאַחַיד בָהּ, וְעַל דָא אַפָעַל גַב דָאֶבְרָהָם (ס"א הוּה) רְחִים לְה לְשָׂרָה לֹא בְתִיב בֵיה וַיַּאֲהַבָּהּ

אֲלֹא בִּיצָּחָק. וְאֵי תִּמְאֵן וְיִאֱהֵב יַעֲקֹב אֶת רְחֵל, **סֶטֶרָא**
דִּיצָּחָק דְּהֹהָה בֵּיהַ קָעַבְיד לִיהְ.

תֵּא חָזֵי, אֶבְרָהָם כִּד חָמָא לְשָׂרָה (ס"א לְרַבְּקָה) הָוֹה מַחְבָּק
לְהָ וְלֹא יִתְּיִיר, אֶבְלָל יַצְחָק דְּאֵיהַו בְּעַלְהָ אַחֵיד בְּהָ
וּשְׁנֵי דְּרוּעֵיהָ תְּחוֹת רִישָׁה דְּכַתִּיב שְׁמַאַלוֹ תְּחַת לְרָאשֵׁי
וּמִינֵּו תְּחַבְּקָנִי. לְבַתֵּר אַתָּא יַעֲקֹב וּשְׁמֵשׁ עַרְסָא וְאוֹלִיד
תְּרִיסֶר שְׁבָטִין כֵּלָא פְּדָקָא יִאָוֹת.

וְתֵא חָזֵי אֶבְהָן כְּלָהָו בְּרֹזָא חָדָא (ד"ג קלג נ"ב) אֹזְלוֹג. וּכְלָהָו
שְׁמֵשׁוֹ בְּאֶרְבָּע נְשִׁין כֵּל חַד מְגִיהָו, אֶבְרָהָם
בְּאֶרְבָּע שָׂרָה וְהָגָר וְתִרְיָה פְּלָגְשִׁים. דְּכַתִּיב וּלְבָנִי
הַפְּלָגְשִׁים אֲשֶׁר לְאֶבְרָהָם, פְּלָגְשִׁים תְּרִי הָא אֶרְבָּע.
יַצְחָק בְּרֹזָא דְּאֶרְבָּע דְּסְטִירָוּ דְּרַבְּקָה, דְּכַתִּיב וַיִּקְחָה אֶת
רַבְּקָה חַד. וְתֵהִי לוֹ לְאִשָּׁה תְּרִי. וְיִאֱהֵבָה תְּלַת.
וַיִּגְחַם יַצְחָק אַחֲרֵי אַמְוֹהָא אֶרְבָּע. לְקַבֵּל דָא הוּוּ לְיַעֲקֹב
אֶרְבָּע נְשִׁין. וּכְלָא בְּרֹזָא חָדָא.

רַבִּי חִיא אָמַר אֶבְרָהָם וַיַּצְחָק שְׁמֵשׁוֹ כֵּל חַד בְּאַתְּתָא
חָדָא בְּרֹזָא דְּקוֹנְדָשָׁא. אֶבְרָהָם בְּשָׂרָה, יַצְחָק
בְּרַבְּקָה, וְלְקַבֵּל תְּרוּוֹיִיהָו הָוֵי אֶרְבָּע נְשִׁין לְיַעֲקֹב בְּתְּרִין
חוֹלְקִין. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר סְלִיקָו מְלִין לְאַתְּרִיהָו. דָא
כֵּלָא בְּרֹזָא קְדִישָׁא אַתְּעַבֵּד וּכְלָא בְּרֹזָא חָדָא:
וַיֹּוֹסֵף אֶבְרָהָם וַיִּקְחֵה אִשָּׁה וְשָׁמָה קְטוּרָה. קְטוּרָה דָא הָיָא

הגר. דהא פגינן בתר דאתפרשא הגר מגיה ד אברהם וטעת בתר גלויל דאבה, לבתר אתקשרא בעובדין דכשרן, ובגין כה אשתי שמה ואקורי קטורה בעובדין דכשרן, ושדר אברהם ונסבה ליה לאנתו. מפאן דשנוי שמא מכפר חוביין, ועל דא אשתי שמה.

ו יוסף אברהם, מאוי ויוסף, אי תימא דעת שרה איה דאוסיף, לאו הבי. אלא ביוםהא דשרה אוזויג בהדה זמנה חדא, ولבתר טרייך לה על עסקיו דישמעאל, ולבתר ויוסף במלקדמין זמנה אחרא על מה דנסיב לה בקדמיתה. וכפום דשנוי עובדhaar הבי נמי שני שמה.

טא חזי, דאמר רבי אלעזר ויביאה יצחק האלה שרה אמרו. דאתגלייא דיוקנה דשרה ויצחק אתנהם אחרי דאתגלייא אמרו, ודיוקנה תהה חמיה כל יומא. ואברהם אף על גב דאיןסיב לא עאל בההוא ביתא ולא אעליל לה להאי אפתחה פמן, בגין דשפחה לא תירש גבירתה. ובאהל דשרה לא אתחזוי אתה אחרא אלא רבקה.

ואברהם אף על גב תהה ידע דיוקנה דשרה אתגלייא פמן, שבקייה ליצחק ההוא אהיל למחייב דיוקנה דאמיה כל יומא. יצחק ולא אברהם, חדא הוא דכתיב ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק. את כל אשר לו דיקא, דא הוא דיוקנה דשרה בההוא משכנא.

דָּבָר אַחֲרֵי וַיִּתְּנֵן אֶבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לִיצָּחָק, רֹא
דְמַהִימָנוֹתָא עַלְאָה לְאַתְדְּבָקָא יְצָחָק בְּדָרְגָא
דְחוֹלְקִיה פְּדָקָא יְאָוֹת. תָא חֹזֵי, הֲכָא אַתְפְּלִיל (ס"אמִיא
בָאָשָא) אֲשָא בָמִיא, וְדָאי אֲשָא נְטִיל מִיא, מְשֻׁמָע וַיִּתְּנֵן
אֶבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לִיצָחָק דָא מִיא דְאַתְפְּלִיל
בָאָשָא. וּבְקָדְמִיתָא אַתְפְּלִיל בְּחַדָא אֲשָא בָמִיא. אִימְתֵי,
בְשֻׁעַתָא דְעַקֵד לִיה לִיצָחָק לְמַעַבְדָ בֵיה דִינָא קְדִין
אַתְפְּלִיל אֲשָא בָמִיא. וְהַשְׁתָא אַתְפְּלִילוּ מִיא בָאָשָא,
לִמְהֹיו כֵלָא רֹא דְמַהִימָנוֹתָא עַלְאָה:

וְלִבְנֵי הַפְּלִיגְשִׁים אֲשֶׁר לְאֶבְרָהָם נָתַן אֶבְרָהָם מִתְגּוֹת.
מַאי מִתְגּוֹת. אַלְיָין סְטֵרִי דָרְגִין תַתְאֵין דָאִינּוּן
שְׁמַהַן דְסְטֵרִי רֹוח מְסָאָבָא בְגִין לְאַשְׁלָמָא דָרְגִין,
וְאַסְתָּלָק יְצָחָק עַל כֵלָא בְמַהִימָנוֹתָא עַלְאָה פְּדָקָא חֹזֵי.
בְגִי הַפְּלִיגְשִׁים, אַלְיָין הוּוּ בְנֵי קְטוּרָה פְּלִגְשָׁ בְקָדְמִיתָא
וּפְלִגְשָׁ הַשְׁתָא. רַבִי חַיִיא אָמַר פְּלִגְשִׁים מִמְשׁ.
וַיִּשְׁלַחֵם מַעַל יְצָחָק בָנו, דָלָא לְשִׁלְטָה לְגַבְיה דִיצָחָק.
בְעַזְדָנוּ חַי, בְעַזְדָנוּ אֶבְרָהָם חַי וּקְיִים בְעַלְמָא דָלָא
יַקְטְּרָגוּן לִיה לְבַתָר, וּבְגִין דִיתְתָּקָן יְצָחָק בְסִטְרִי דִינָא
קְשִׁיא עַלְאָה לְאַתְתְּקָפָא עַל כָלָהו, וּכְלָהו אַתְפְּפִין
קְמִיה. קְדָמָה אֶל אָרֶץ קָדָם, בְגִין דִתְמָן אִינּוּן סְטֵרִי
חרְשֵׁי מְסָאָבִי.